

Christophersen (V):

Venstre er tilfreds med, at det er lykkedes at samle et bredt flertal omkring løsningen af de akutte konfliktproblemer. Det grundige og langvarige udvalgsarbejde har ført til, at regeringen på vigtige områder har imødekommet de indvendinger, vi har rejst, og vi kan derfor medvirke til lovforslagenes gennemførelse. Jeg tror, at størstedelen af befolkningen er enig med os i, at det var nødvendigt hurtigt at gennemføre denne hjælpelovgivning. Den forebygger en konfliktssituation, der ville have ramt i flæng, og som ville have forvoldt megen skade.

Til gengæld beklager venstre, at regeringen har været uinteresseret i at drøfte landets alvorlige økonomiske problemer på blot lidt længere sigt. Jeg tilbød ved førstebehandling på mit partis vegne, at vi optog forhandlinger om, hvordan vi kunne gennemføre en virkelig omkostningsdæmpende politik, og dette tilbud har tydeligvis ikke haft regeringens interesse.

Resultatet er altså, at vi i dag alene gennemfører et konfliktindgreb. Det består af et overenskomstforslag, der jo ikke er udformet med henblik på de samfundsøkonomiske konsekvenser, men alene tilsigter det samme som et mæglingforslag, nemlig at finde en mellemproportional mellem parternes krav, og dette indgreb suppleres så med forslag, som jo i sådanne situationer traditionelt gennemføres, hvorimod tingene altså ikke er indpasset i en samfundsøkonomisk ramme. Det er altså en akut hjælpelovgivning, vi gennemfører, men den har naturligvis det vigtige formål at forhindre en altomfattende konflikt på arbejdsmarkedet, og det har jo i sig selv en værdi.

Derimod hersker der fortsat den største usikkerhed om, hvordan den økonomiske situation vil udvikle sig i de kommende måneder. Vi må efter vores opfattelse imødesætte fortsatte omkostningsstigninger og dermed også fortsatte vanskeligheder for erhvervslivets konkurrenceevne og fortsatte valutamæssige problemer. Vi havde fundet det naturligt, hvis regeringen derfor også

havde vist interesse for hele denne side af sagen, men det gjorde den altså ikke, og det tager vi til efterretning. Til gengæld er det i konsekvens heraf, at vi i betænkningen forbeholder os ret til på et senere tidspunkt at fremsætte forslag til en samlet indsats imod disse problemer og i særlig grad mod omkostningsproblemet. Vi tror, at regeringen og folkettinget i de kommende måneder simpelt hen vil blive pvunget til at interessere sig for disse opgaver på en helt anden måde end hidtil.

I øvrigt vil tre andre repræsentanter for mit parti nærmere redegøre for vores stilling til de ændringsforslag, der er stillet, og til det udvalgsarbejde, der har fundet sted.

Røtzler Møller (V):

Jeg skal på venstres vegne koncentrere mig om de forslag, der har været behandlet i arbejdsmarkedsudvalget, dvs. forslagene nr. 122 om forlængelse af de kollektive overenskomster og nr. 127 om ændring af tjenestemandspension.

Vedrørende det første, om de kollektive overenskomsters forlængelse, skal jeg nævne, at venstres forslag om at ændre indregning af dyrtidstillægget i akkorder, hvorved der i nogle tilfælde kan opstå en overdækning på op til 2½ gange dyrtidstillægget, ikke kunne samle et flertal. Det beklager vi, fordi vi herved ikke får en opfyldelse af flertallets målsætning: at vi skal have ens dyrtidsportioner for ansatte såvel i den offentlige som i den private sektor. Vi er betænkelige ved, at folketinget således ikke viser tilstrækkeligt mod og styrke til at modstå pres fra organisationer, der måtte henvende sig til folketinget for at få løst deres problemer.

Vi konstaterer, at socialdemokratiet på vor foranledning til sidst under udvalgsarbejdet måtte gå til bekendelse med, at de højerelønnede inden for LO-området efter socialdemokratiets oprindelige forslag ville få en kraftig overdækning af dyrtidsportionerne. Så meget mere beklager vi, at der ikke var tilstrækkelig støtte for vort forslag om en hurtig løsning af dette problem.